

תת"ע 7375/03/15 - מדינת ישראל נגד שלו ויינגרם

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 7375-03-15 מדינת ישראל נ' שלו ויינגרם
בפני כבוד השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שלו ויינגרם

הנאשם

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

נגד הנאשם נרשמה הודעת תשלום קנס המייחסת לו עבירה של מעבר משמאל לקו הפרדה רצוף שאין מימינו קו מקוטע. השאלה העיקרית הטעונה הכרעה היא האם העקיפה שביצע הנאשם הייתה תוך מעבר על קו הפרדה רצוף או שמא קו מקוטע.

רקע

1. נגד הנאשם נרשמה הודעת תשלום קנס המייחסת לו עבירה של מעבר משמאל לקו הפרדה רצוף כאשר מצדו הימני של הקו אין קו מקוטע.

2. הנאשם הודה בנהיגה בזמן ובמקום אך כפר בביצוע העבירה.

3. במסגרת פרשת התביעה הוגש הדוח שנרשם לנאשם באמצעות עורכו, השוטר אליהו רחמים (להלן: **השוטר**). השוטר עומת עם הטענה כי ממקום עמידתו כאמור בדוח לא היה יכול להבחין כראוי בנאשם מבצע את העבירה. השוטר חלק על הטענה וטען כי ממקום עמידתו ניתן להבחין בברור במקום בו מתחיל ומסתיים הקו וכן בסוגי הקווקוו השונים בכביש (קו רציף, קו מקוטע). עוד הוסיף השוטר כי "**אני לא מסתכל על הכביש אלא על המדרכה במקביל לכביש ויודע על נקודה במדרכה לאורך הכביש מה מצב הקווקוו שם ואיפה אי התנועה. מבחינתי המרחק הוא חסר משמעות במצב כזה**" (ע' 3 ש' 5-7). השוטר ציין כי אינו זוכר את האירוע ולשאלה כיצד הוא מעיד בביטחון כה רב כי

נתן "סימני דרך" במדרכה להקל על התמצאותו בקווקו בכביש, למרות שהדבר לא צוין בדוח, טען השוטר כי "אני מבצע שם אכיפה במקום, במיוחד נגד דו גלגלי. זה מיקום שסה"כ נמצא כאן לידינו. אני חולף במקום לפחות פעם או פעמיים ביום" (ע' 3 ש' 19-20). השוטר הכחיש כי הייתה תנועה הומה בעת ביצוע האכיפה הגם שלא ציין בדוח מה היה מצב התנועה בזמן שאכף. הוא ציין גם כי אילו היה עומס תנועה בעת ביצוע האכיפה, הוא לא היה מבצע אכיפה של העבירה (ע' 4 ש' 3-5).

4. הנאשם ציין במסגרת פרשת ההגנה כי נהג ברחוב שבו בוצעה האכיפה על ידי השוטר. לטענתו, בשלב מסוים סטה רכב לכיוון הנתיב השמאלי והדבר אילץ את הנאשם לסטות ממרכז הנתיב אך לא חצה את קו הפרדה (ע' 4 ש' 18-20). עוד טען הנאשם כי בשלב מסוים ביצע עקיפה בנתיב נסיעתו אך הדבר היה בקו הפרדה מקוטע ולא בקו הפרדה רצוף. יצוין כי בדברי הנאשם לשוטר אמר הנאשם "אני התחלתי את העקיפה על קו מקווקו". הנאשם הבחין בין סטייה בתוך נתיב נסיעתו לבין ביצוע העקיפה על קו מקווקו וטען כי מדובר בשני אירועים שונים (ע' 6 ש' 3-4).

דין והכרעה

5. כפי שצוין בתחילת הדברים, השאלה העיקרית הטעונה הכרעה היא, האם עקיפת הנאשם בוצעה תוך מעבר על קו הפרדה רצוף או שמא קו הפרדה מקווקו. לטענת השוטר, בוצעה העקיפה תוך מעבר על קו הפרדה רצוף.

6. גרסת השוטר - שהיא למעשה הגרסה היחידה עליה נשענת עמדת המאשימה - מעוררת קושי מסוים. השוטר הכחיש את טענת הנאשם כי מן המקום בו עמד התקשה להבחין בביצוע העבירה. ואולם, מתוך ציון "סימני דרך" על המדרכה על מנת לזהות מהו הקווקו הרלוונטי בכביש סביר כי השוטר נתקל בקושי מסוים להבחין בביצוע העבירה ממקום עמידתו. לא סביר כי השוטר העדיף להתבסס על "סימני דרך" לצורך זיהוי עקיף של מצב הקווקו בכביש על פני זיהוי ישיר של מצב הקווקו וזאת מבלי שהייתה לו סיבה טובה לכך. השוטר לא פירט מהו "המקרא" או מהם "הסימנים" שנתן בדרך על מנת לזהות כל קטע ממנה. הוא גם לא נתן הסבר מדוע לא טרח לרשום בדוח את "המקרא" לסימני הדרך אותם ערך על מנת שהנאשם יוכל להתמודד כראוי במשפט עם שאלת זיהוי ביצועה של העבירה על ידו בהתבסס על "אבן דרך" מסוימת שקבע השוטר לעצמו ואותה לא טרח לפרט.

באין אזכור בדוח לשיטת האכיפה בה נקט השוטר במקרה זה, לסימני הדרך ששימשו אותו בכל שלב ובנוגע למה שראה כאשר הסיק על פי סימני הדרך הרלוונטיים כי הנאשם עובר לכאורה את העבירה המיוחסת לו בדוח, קיים קושי להסתמך על תהליך הסקת מסקנותיו של השוטר וקיים קושי של הנאשם להתגונן באמצעות עימות השוטר בנוגע למה שראו עיני השוטר בעת שהסיק כי הנאשם מבצע את העבירה המיוחסת לו.

זאת ועוד: השוטר העיד כי אילו התנועה בזמן שאכף היה עמוסה מצפון לדרום, לא היה אוכף את העבירה על הנאשם. עם זאת, אין בדוח שערך השוטר כל אזכור למצב התנועה; מצב שממנו גם לפי שיטת השוטר, נגזרת יכולתו לבצע אכיפה מדויקת של העבירה.

7. יודגש כי מתוך עדותו של הנאשם עולה כאמור כי ביצע סטייה עם רכבו בתוך נתיב נסיעתו ולאחר מכן ביצע עקיפה על קו מקווקוו. מטעם זה אין בידי לקבל טענת התביעה כי הנאשם העלה גרסה שונה בנוגע לרכב שגרם לו לסטות. עיון בפרוטוקול מלמד כי קיומו של רכב זה רלוונטי לצורך הסטייה של הנאשם בתוך נתיב הנסיעה אך לא לעניין העקיפה על קו מקווקוו. הגרסה בדבר עקיפה על קו מקווקוו הועלתה בפני השוטר בעת רישום הדוח, כראוי, וזו לא נסתרה בחקירה נגדית. מכל הטעמים האמורים מצאתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

ניתנה היום, 8 אוקטובר 08 אוקטובר 2015, במעמד הצדדים